

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

nr 22 – fredagen den 14 nov. 1969 – Årgång 10 – pris 1:50 kr. (inklusive moms)

**Vi iordningställer
Hässelbysalen –
Se mittuppslaget**

Örebroförsamlingens nya lokal fylldes under två dagar till sista plats.

ALLHELGONAHELGEN LANDET RUNT

Örebroförsamlingens nya egna lokal blev ordentligt testad under invigningen i allhelgonahelgen. Bygget pallar i alla fall för vindar upp till tjugofem sekundmeter. Det tjöt och bråkade våldsamt kring knutarna på lördagskvällen och en stolt fura, som nigit lite för djupt inför vindarna låg tvärs över bakgården. Det var också blåsten som föranledde Rune Gelinder att tända levande ljus framme vid predikstolen (i händelse av strömavbrott) och alltså inget nytt sakralt inslag i gudstjänstformen.

Allhelgonhelgen i år var inte så starkt koncentrerad till Örebro som tidigare. Flera platser fick besök av bibelskoleelever bl. a. Luleå och Hasslö. Blekingeön har verkligen upplevt segertider det senaste året, där Kåre Mörkestöl tjänar till den unga för-

samlingens inre uppbyggelse och förkovran.

Stockholmförsamlingen hade besök av Ernst Högländer, som ledde bibelstudiet på fredagskvällen och predikade Guds ord i lördagens och söndagens möten tillsammans med en bibelskolegrupp, församlingens evangelister, äldrebröder och sångare. Mycket folk hade sökt sig till mötena i f. d. danssalongen "Britt-Marie".

Men de allra flesta hade rest till konferensen i Örebro. Lokalen var fylld till sista plats under två dagars möten. Fredagskvällens brödsbrytelse inledde konferensen — och en ny epok i församlingens arbete, som i fortsättningen kommer att utgå från det egna högkvarteret i Hertig Karls Allé.

Vi har all anledning att lyckönska vännerna i Örebro

Fria Församling. En av de första församlingarna i landet som tog det banbrytande steget ut i frihet och blev plattform för det förlösande Maranataropet.

Flera vittnen från Norge och Sverige deltog: Britt Ness och Karl-Georg Rognstad, som var med i norrlandstälten i sommar, Eystein Raude och Iver Jones från Oslo, bröderna Arnesen och Gundersen från Drammen plus de norska ungdomar som deltar i årets bibelskola. Vi får troligen återse dem alla under bibelskolans avslutning i Stockholm. Berta och Gösta Svensson, Borlänge, Rune Gelinder, Falun, Björne Erixon, Norrköping, deltog tillsammans med bröderna i församlingen som också stått i spetsen för lokalbygget — Agne Bark, Carl-Henric Henricsson och Robert Sundh.

nr 22 • årgång 10
14 november 1969

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ Demokratisk andakt?
Genom brev, telefonsamtal och debatter får KDS-ledningen reda på att många, många dyrbara väljare skrämts på flykten eftersom de "känner främlingskap" för andaktsin-
slagen på KDS-mötena. Det är det fria bedjandet", "suckarna" och "instämmandena", som "verkat fränstötande".

Stil, stillhet och värdighet efterlyser en insändare i KDS-tidn. Samhällsgemenskap. Vad vi som samfundsmedlemmar här kan sakna av uppbyggelse måste vi lära oss återhämta inom församlingsgemenskapen. ■

■ ■ Orkanen som svepte över landet i allhelgonahelgen sopade med sig el- och telefonledningarna i Stjärnhovstrakten. Kursgården blev utan vatten, värme lyse och telefon och måste i all hast utrymmas. Men var "gör man av" en bilbelskola som blev husvill mitt i skogen? Allt ordnade sig emellertid på bästa sätt: I grannskapet fanns nämligen ett f.d. ålderdomshem dit lärjungarna kunde ta sin tillflykt och ostört fortsätta fördjupa sig i ordet och bönen.

■ ■ Tio europeiska länder kommer att få se Billy Grahams planerade kampanj i Dortmund W-Tyskland via eurovisionsnätet. En svensk kommitté som uppvaktade regeringen har två gånger fått avslag på sin begäran om att den svenska TV-publiken skulle få ta del av kampanjen via reservnätet. ■

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

I DETTA NUMMER:

EN PRYDNAD FÖR GUDS VÅR FRÄLSARES LÄRA

Av Doris Högander

Se sid. 5

ATT FULLKOMNAS — I HAT OCH KÄRLEK Predikan av Arne Imsen

Se sid. 6—7

VAD SLAGS KUNSKAP HAR DU OM JESUS KRISTUS?

Av Pär-Olov Fägerholt

Se sid. 8—9

HÄSSELBYSALEN IORDNINGSTÄLLS

Text: LassO

Se sid. 10—11

ADELAIDA BERÄTTAR (del. 4)

Se sid. 15

Omslagsbilden:

Arbetslaget består av från vänster: David Carlsson, Hans Brynte, Bernt Martinsson, Håkan Jonsson och Bo Tikkanen.
Se artikel sid. 10—11.

I nästa nummer:

STORT JULNUMMER — med bl. a. reportage från bibelskolan, predikan, vittnesbörd, aktuella artiklar etc.

OBS.! UTKOMMER DEN 12 DECEMBER

Midnattsropet — organ för andlig väckelse i dag

utkommer med ett 20-sidigt nr varannan fredag.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

I redaktionen:
LARS O ANDERSSON och
ULLA NASHOLM

Layout:
PER-ARNE IMSEN

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Box 6177

102 33 Stockholm 6

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
Vx 34 06 35

Arne Imsen:

Här är lösningen

Bland mycket av det, som ter sig motsägelsefullt och obegripligt i den kristna förkunnelsen och verksamheten, är bristen på vision och övertygelse hos trons representanter.

Den kristna tron verkar insnörd i mängder av förstelnade traditioner och får onaturligt nog sällan möjlighet att komma till tals i det vardagliga, pulserande livet. Tillvarons mäktigaste tillgång — den levande gudstron — avleds sålunda genom skaror av desillusionerade kristna från sin rätta operationsbas — bland sökande och kämpande människor — till kyrkor och samfund, som uppenbarligen förvandlats till mekaniserade, religiösa serviceorgan utan blod och nerver.

Känsligheten för statistiska förändringar märks i de flesta sammanhang. Framför allt om dessa pekar på dalande siffror. Men de enskilda människornas intensiva kamp för att behålla de positioner, fäderna erövrade, kan inte mätas med mänskliga instrument.

Denna många gånger tysta opinion har sällan några oföfentliga språkrör. Om den kunde kanaliseras fram till **ö p p e n** protest, skulle den avslöja många urkristna kännetecken. Men gammalläseriet har närmast blivit ett komplex, man söker övervinna med överlägsna brösttoner om den nya människan och hennes nya situation. Ty det är trots allt så, att väckelserörelsernas pionjärgenerationer har mycket att lära oss om elementär evangelisationsstrategi.

Det motsägelsefulla är, att de högljudda röster, som menar sig vara särskilt fördomsfria i presentationen av det kristna budskapet, i verkligheten representerar en mycket fördomsfull inställning till själva evangeliet. De förefaller vara okonventionella, ambitiöst utåtriktade och kontaktskapande. Men deras aktiviteter blir ändå obegripliga, eftersom det är svårt eller omöjligt att förstå, vad det finns för vettig anledning att ge kristen etikett åt den konstlade folklighet, de tydligen endast förmår prestera i insamlings- och rekryteringskampanjer. Ett exempel från en tongivande baptistkyrka i Stockholm.

Till sin kyrka på Nortullsgatan kallar baptistungdom till höstmärnad. Det gäller tre behjärtansvärda, sociala projekt i u- och hemland. Så här ser lördagsprogrammet ut: *Lotterier, tombola och barn-tombola, loppmarknad, filmer för barn, servering, sång och spel, andakt* med pastor Lennart Axelsson, *auktion, mannekänguppvisning (!)* m. m. I åtta timmar skall ruljangsen pågå. Eventuellt intresserade kan komma och gå när de vill.

Det är möjligt, att idealiteten med ett nödrop genomlider spektaklet och projektens finansiellt förs i land genom marknadsgycklet. Men hur skamfilad ser egentligen den religion ut, som kan existera i en så fräck och förvärldsligad miljö? Döljer icke jippon av detta slag en medveten förfälskning eller kanske ännu hellre en förnekelse av korsets budskap? Detta alltmer vanliga, religiösa narrspel bör demaskeras, så unga människor blir varnade och kommer undan dess kristendomsfientliga inflytande.

Förmodligen är det naturligare för dessa ledare för baptismens barnbarnsbarn att roa och underhålla än att evangelisera.

Troligen ser många unga kristna, i den mån de är allvarligt medvetna om kristendomens ställning i vårt land, med olust och oro på framtiden. De ser det som en absolut nödvändighet att bryta sig ut ur den onda djävulcirkeln. Men avsaknaden av andlig vision och personliga trosupplevelser gör, att de oftast i missriktat nit kastar sig över det, de felaktigt tror vara orsaken till stagnation och tillbakagång. Mellangenerationerna tycks vara fastlåsta i moraliserande attityder och religiös formalism, och därför verkar deras religion inkräkt och omänsklig. Attraktionskraften från detta massiva och tröga block verkar minimal och förstärker behovet av omorientering och uppbrott hos unga människor.

Om vi här nöjer oss med att peka på *en* sida, gudstjänstlivet, där bristen på verklig, kristen realism och andlig livskraft är iögonfallande, så måste det sägas, att den vanliga mötesjargongen ger intryck av, att de kristna har det uttråkt i sina sammankomster. Man förvånas inte över, att de inte orkar med mer än en sådan, pinsamt själsdödande gudstjänst i veckan. Denna vanliga tristess beror i första hand inte på, att de enkla mötesformerna är förlegade och utnötta. Allt beror på, att gudstjänstfirarna saknar trons förstahandsupplevelser och Andens förnyelse. Det *upplevda* och *levande* behöver inte märkvärdiga framställningsformer för att fånga människors intresse. Det har som regel enkla uttrycksmedel och träffar rätt med överbevisande kraft. Andens gåvor ger en kolossal variationsrikedom åt de heligas sammankomster och banar väg för andesmord, aktuell, informativ och uppbyggande predikan. Här ligger lösningen! Begagna den!

"Ande, Du, som livet ger, fall över mig."

EN PRYDNAD

för Guds vår Frälsares lära

Tit. 2:10

Av DORIS HÖGLANDER

Paulus framhåller betydelsen av att vara en prydnad för Jesu lära så att varje motståndare måste skämmas, då han inte har något ont att säga om oss.

I Rom. 7 står det om den syndiga naturen som finns hos varje människa alltsedan Adams fall. Denna syndiga natur behärskar den oomvända människan. Den syndiga naturen, vårt kött, finns även hos den frälsta människan.

Hur ska det då finnas möjlighet att bli en prydnad för vår Frälsares lära? Ska vi avfärda det hela med ett enkelt: "Ty jag vet att det inte bor något gott i mig", alltså är jag oduglig att vara en prydnad för Jesus? Hur jag lever mitt liv betyder väl ingenting. Det går bara inte att leva annorlunda.

Men varför är då hela vårt Nya Testamente fullt av uppmaningar till ett verkligt kristet liv? Varför behövde då Paulus gång på gång påminna om det rika livet i Jesus Kristus? Vi erinras om i Guds Ord att vi är Kristusbrev, kända och lästa av alla.

Guds Ord ger oss svaret: Min gamla natur är korsfäst med Kristus och nu lever inte mer jag utan Kristus lever i mig. Vi

har inte längre förpliktelse mot köttet så att vi ställa våra lemmar i syndens tjänst, utan vi ställa oss själva i Guds tjänst.

Guds Ande har och skall ha herravälde hos en frälst människa. I Paulus brev till Titus står det att Guds nåd som kommer med sin frälsande kraft, fostrar oss att säga nej till gudlösheten och de världsliga begären och att i denna tiden leva ett liv i självtukt, rättfärdighet och gudsfruktan.

Frälsar då gärningarna oss? Nej, ingalunda! Men tro utan gärningar är död! Men alltsammans kommer från Gud. Därför är det av allra största vikt att vi är döpta i den Helige Ande och varje dag lever i Andens förnyelse. Andens frukter är: kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod och återhållsamhet.

Köttets gärningar är ju uppenbara: de äro otukt, orenhet, lösaktighet, vrede och ett vilt leverne och annat sådant.

Men "eftersom vi har fått liv genom Anden, bör också vårt liv vara behärskat av Anden".

Guds Ord säger: "Lev ett liv, som är behärskat av Anden, så skall ni inte göra det som er syndiga natur har begär till."

Den syndiga naturen vill ha herravälde i vårt liv men vi har fått en ny håg och en ny vilja i och med att vi sade "ja" till Jesus Kristus. Vi vill leva för Honom, behärskas av Honom och Hans Ande, som nu bor i oss. Guds Ande är kraften i våra liv som ska helt behärska våra handlingar. Vi är inte pliktiga längre att lyda vår gamla natur, som är hemfallen åt döden.

Tänk en dag då vi ska byta denna dödliga kropp mot en evig, syndfri boning, som är lik hans härlighetskropp. Då är all frestelse och kamp för evigt slut. Då är vi fullkomligt slutfrälsta. För evigt Hans prydda brud, som kan beskådas, fullkomlig. HERREN till evig ära!

Alltså genom Guds frälsande kraft och den Helige Andes behärskande i våra liv kunna vi bli en prydnad för Guds sak. Vi har ingenting i oss själva att komma med. Inte en enda gärning som är gjord i egen kraft och strävande är oss till godo till vår frälsning eller till vår berömmelse.

Allt, ära vare Jesus, beror på hur mycket vi låter oss behärskas av Hans frälsande kraft och den Helige Ande.

Före världens grund var lagd har han utvalt oss att vara ostraffliga och heliga inför sig.

Genom Jesu Kristi underbara och mäktiga kraft till frälsning i våra liv och genom den Helige Andes behärskande ha vi möjlighet att i alla avseenden bliva en prydnad för Guds vår Frälsares lära.

D. H.

Midnattsropet – från redaktionen till nästans dörr är ett lagarbete där vi behöver varandras hjälp! Bli kommissionär eller stöd arbetet genom förbön och offer. Postgiro 571620.

I Luk. 17 visar Jesus på en tendens, som är mycket avslöjande för den falska religiositeten. "Och då han blev tillfrågad av fariséerna, när Guds rike skulle komma, svarade han dem och sade: 'Guds rika kommer icke på sådant sätt, att det kan förnimmas med ögonen, ej heller skall man kunna säga: Så här är det, eller: där är det. Ty se, Guds rike är invärtes i eder' (mitt ibland eder). Och han sade till lärjungarna: 'Den tid skall komma, då I gärna skullen vilja se en av Människosönens dagar, men I skolen icke få det.' Vål skall man då säga till eder: Se, där är han, eller: Se, här är han; men gån icke dit och löpen icke därefter."

Ibland ser det ut, som om de kristna icke ägde någon bibel. Det kan tyckas vara ett kolossalt förmätet eller kategoriskt påstående. Nog har väl de kristna ändå en bibel? Men jag gör gång på gång den erfarenheten, att de kristna umgås med bibeln på ett mycket ytligt sätt. Det är i sin tur orsaken till alla de fenomen på det religiösa området, som vi ser vinner budskap bland kristna bekännare. Vi skulle kunna tala om en religiös hållningslöshet. Det finns en orsak till detta.

I Efes. 4 säger Paulus något om det. För det första ställer han upp för oss ett ideal, som vi tycker verkar så avlägset och så svårt att vi liksom icke förmår att gripa tag i det. Distansen mellan den ideella förebilden, och vår reella verklighet ter sig så stor, att vi inte tycker att det finns en möjlighet att nå dit. Men det finns en mönsterbild värd satsning.

I.

"Ty han ville göra de heliga skickliga till att utföra sitt tjänarevärv, att uppbygga Kristi kropp, till dess att vi allasammans komma fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, till manlig mognad, och så bli fullvuxna, intill Kristi fullhet." *Enhet och kunskap*. Här har vi idealet! Paulus säger, att om vi strävar efter att nå fram till denna mönsterbild, så kommer församlingens andliga kapacitet att stiga. "Så skulle vi icke mer vara barn, icke såsom havets vågor drivas omkring av vart vindkast i läran." Jag har den känslan, att det är många kristna, som driver omkring. Det finns också grupper och församlingar, som liknar farkoster, som givit sig ut i öppen sjö utan både köl och roder. Det finns inget djup, och det finns inget roder. Det är tillfälligheterna, som bestämmer kursen. Det är lättvindigt. Man kan ju komma undan de osynliga skären. Men du vet, att när brottsjörarna kommer, och det inte finns någon köl och barlast, så har den farkost, som givit sig

Att fullkom - i hat och kärlek

Predikan i sammandrag a

ut i det skicket knappast någon som helst möjlighet nå destinationsorten. Den slås sönder, innan den hinner fram. Men det är inte nog med det, att det ser ut som man givit sig ut utan köl, barlast och roder. Jag ha ren känsla av att man inte heller har sjökort eller kompass. Kommer man ut på okända farvatten och okända djup utan sjökort eller kompass, så vet vi, vad resultatet blir!

Många vill se allting lätt. Det skall inte vara tungt. Men skall man ut i hårt väder, vilket vi ju går till mötes, måste det barlast till. Verklig barlast! Vad vi nu behöver, mina vänner, är Guds Ord. Vi behöver klar orientering, så att vi kommer rätt i *alla* stycken. Vi vet att på grund av dessa omständigheter har många kastats överbord i stormen. Det kom vindkast, som gjorde att vågorna slog in och eftersom det inte fanns tillräckligt med stabilitet blev det en oerhörd påfrestning och många gick överbord. Vi behöver Guds Ord såsom stabiliserande barlast!

II.

Det finns en slapphet, som många gånger förväxlas med kärlek. I den norska bibeln varnas det för, "blötaktighet". Det finns väl ingenting, som är så missbrukat i vår tid, som just ordet kärlek. Det har fått ett helt nytt innehåll, därför att man sänker ned också de bibliska begreppen och uttrycken till en allmän mänsklig nivå. Det blir ett religiöst minimum utan krav och engagemang. Men om vi skall förstå kärlekens väsen — detta sagt som en parentes — då behöver vi gå till 1 Kor. 13 och läsa kärlekens lov, kanske både en och två gånger *om dagen!* Då får vi veta vad kärlek är. Där säges ju kolossalt mycket. Där blottas vi själva på ett ohyggligt sätt. "Om jag talade både människors och änglars tungomål, men icke hade kärlek, så vore jag allenast en ljudande malm eller en klingande cymbal. Och om jag hade profetians gåva och visste alla hem-

as

ne Imsen

ligheter och ägde all kunskap, och om jag hade all tro, så att jag kunle förflytta berg, men icke hade kärlek, så vore jag intet." Så får vi veta en hel del om kärlekens hållfasthet, kärlekens väsen, kärlekens sätt att uttrycka sig. "Kärleken är tålig och mild. Kärleken avundas icke, kärleken förhåver sig icke, den uppblåses icke." Hur är det med hållfastheten? Tänk efter så skall du förvånas av grundheten hos de flesta av oss.

Bakom det vi exempelvis betraktar som osjälviska gärningar ligger det många gånger ett egoistiskt motiv. Gud vill göra klart för oss, att det finns en kärlek, som är befriad från denna besmittelse, egoism, själviskhet. Kärleken är tålig och mild — är det inte underbart? "Den skickar sig icke ohöviskt, den söker icke sitt, den förtörnas icke, hyser inte agg för en oförrätts skull." Tänk hur snarstuckna vi kan vara och avundsjuka! Tänk vad klumpiga i umgänget med andra människor! Ibland ger man sig på mycket känsliga instrument med väldiga verktyg och redskap, men Gud må hjälpa oss! Så kommer det som hör till mitt ämne idag; det heter: "Den gläder sig icke över orättfärdigheten, men har sin glädje i sanningen."

Om vi skall förstå Jesus rätt och kunna förkroppsliga Jesus, d. v. s., bibelns Jesus, Nya Testamentets Jesus, den Jesus som den helige Ande levandegör, måste vi fullkomnas på mer än ett sätt. Vi måste fullkomnas i HAT, och vi måste fullkomnas i KÄRLEK. Världsanden, den onda andevärlden och Satan är synnerligen angelägen om att skapa synteser mellan evangelium och världens visdom. Det kallas för tolerans, man skall vara tolerant. Då är man modern. Man skall helst inte ha några åsikter om någonting. Och ännu värre! Det är idag nästan förenat med riser för en predikant, och säga åt sin församling, att det finns ett helvete, som icke ligger vare sig i Biafra eller Vietnam. Det är det, som bibeln kallar för den "andra döden", eller eldsjön.

Men jag vill hävda en sak: vi måste fullkomnas i hat. Skall vi fullkomnas i hat? Det står i Hebr. 1 om Jesus och några av hans mest framträdande egenskaper. Gud bekänner sig till sin son. Hebr. 1: 8 "Gud, din tron förbliver alltid och evinnerligen, och rättvisans spira är ditt rikes spira. Du har älskat rättfärdighet och hatat orättfärdighet: därför, o Gud har din Gud smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder." Orsak och verkan! Hur många är det, som vill bli smorda med glädjens olja, som vill uppleva överflödsnivå och överflöds mått, bli bättre skickade och utrustade i Guds rikes tjänst? Då måste vi göra klart för oss, att vi förkroppsligar Jesus, så att vi tillsammans med honom älskar rättfärdigheten och hatar orättfärdigheten. Hur skall vi kunna ta upp den kampen? Den förefaller vara alldeles för stor och kräva alldeles för mycket. Bibeln ger oss svaret: "Icke genom någon människas kraft eller styrka skall det ske men genom min Ande." Gud vare lov!

III.

Jag vill gå ett steg längre och säga: Vi får inte den helige Ande förrän vi är villiga att gå in under korsets krav. Det är därför det är så kolossalt betydelsefullt, att vi kommer bort från viljelösheten, hållningslösheten och blötaktigheten och växer upp till manlig mognad — att vi får ryggrad. Och för att detta skall ske, måste vi göra som bibelns lära säger oss. Vi går till 1 Tim. 4: 13 "Var nitisk i att föreläsa skriften." Tänk att man även i apostolisk tid behövde säga åt predikanterna, vittnen och församlingarna, att de skulle vara nitiska i vissa avseenden. De skulle vara nitiska i att föreläsa skriften. Är vi det?

Vi har blivit trötta på religiös underhållning, och jag har en känsla av att vi längtar alltmer efter Guds Ord. Vi känner att vi vill förkroppsliga Guds Ord i vårt vardagliga liv och i församlingssamfundet. Vi vill, att församlingen skall stiga i andlig kraft och styrka. Den här rörelsen och målmedvetna kursen mot ett nytestamentligt ideal gör att vi ständigt behöver påminna: "Var nitisk i att föreläsa skriften."

Jag vill emellertid inte endast tala om heliga principer, utan jag vill uppmana var och en att föra ner dem på det konkreta planet. O, jag har en känsla av att vi skall gå in i en mycket större fullhet av evangeliets uppenbarelse. Men vi är och har varit så upptagna att Gud inte har fått tillfälle att komma till.

En morgon när jag vaknade, hörde jag en röst, som talade till mig: "Bliv stilla och besinna, att jag är Herren." Vi måste komma till stillhet. Det tarvas koncentration.

Forts. nästa nummer.

VAD SLAGS KUNSKAP HAR

Av Per-Olov Fägerholt, Nyköping

Antag att Du fick se ett påstående av följande lydelse:

Kunskapen är resultatet av vad man tycker.

Skulle Du hålla med om detta?

Inte?

Men om vi i stället skriver:

Kunskapen är resultatet av vad man lärt sig, stämmer det då?

"Ja" säger Du.

Men hur vet man, att det man lärt sig är riktigt?

"Jo" svarar Du, "Det som kan bekräftas, det som går att bevisa i erfarenheten, det är riktigt".

Men om endast experterna fattar bevisningen och resultatet i stor skala verkar fullständigt orimligt? Skall den demokratiskt fostrade människan inte då lita till sitt eget förstånd och omdöme?

"Nej", svarar den historiskt eller naturvetenskapligt bevandrade. "Tag exemplet med Einsteins upptäckt, att energin = massan gånger kvadraten på ljushastigheten. Då han publicerade resultatet 1905, var det än så länge obevisade teorier. Många år senare bekräftades de i laboratorierna, men först 1945 bevisades de på ett sätt, som gemene man förstod. Hiroshima och Nagasaki etsades fast i vårt medvetande. En ny tidsålder började. Vad förnuftet höll för troligt hade bevisats."

Vår tillvaro är full av gåtor. Men i vår tid är vi så upplysta, att vi inser vår begränsning och lämnar frågan öppen, då vi möter oförklarliga fenomen. Utom på ett område: Den kristna trons. Här finns spelrum

för en självsäker besserwissermentalitet, som går stick i stäv med den objektivitet många pläderar för. Mer eller mindre omedvetet sätter den moderna människan likhetstecken mellan å ena sidan äldre tiders felaktigheter på medicinens och naturvetenskapens områden och å den andra kristendomen. Kristendomen anses tillhöra förgångna tiders vidskepligheter. Nåväl visst har den blandats med mycken vidskepelse genom århundradena och visst har allehanda mänskliga traditioner och lärosystem klätt ut den, så att det har varit svårt att finna någon likhet med ursprunget. Men i vår tid har var och en som vill råd att skaffa sig en bibel och förmåga att läsa innantill. Så nog kunde vi läsa om ursprunget, om kristendomen och dess grundare, Jesus Kristus, om vi ville. I så fall skulle vi finna, att Bibeln är mer än en bok, Kristus är mer än en historisk gestalt, tillvaron är tidsbegränsad och att händelserna just i våra dagar hänger intimt samman med Jesu avskedstal, då han för de vetgiriga lärjungarna lyfte på slöjan för händelserna kring staten Israels tillkomst och sin egen återkomst. Men vänta!!!!

Reagera inte som de äldre generationerna på 10- och 20- och 30-talen inför Einsteins hypoteser och vetenskapsmännens påståenden.

Säg inte: "Det är orimligt, omöjligt."

Det kanske ligger något i Jesu egna uttalanden ändå.

"Men jag vill ha bevis", säger Du.

Ja, Du kan få bevis, men bara

på vissa villkor. Du får *inte* göra som alla de oinitierade Einstein-intressenterna, som satt och väntade på någon annans bekräftelse, att Einstein hade rätt. Du måste själv göra "experimenten" och gå in på villkoren. För det första måste Du då utgå från, att Bibeln har rätt och är tillförlitlig. I så fall upptäcker Du, att Guds rättfärdighet *aldrig* accepterar Dig som Du är. Du måste finna något, som tillfredsställer Guds krav på den han vill ha förbindelse med. Din egen mänskliga hygglighet och jag-gör-så-gott-jag-kan-filosofi har inte något som helst värde. Den duger inte. Men fortsätter Du studerna, kommer Du också att upptäcka Guds kärlek. En kärlek, som trots rättfärdighetskravets absoluta omutlighet ändå fann en utväg, nämligen en fullkomlig ställföreträdare, som i Ditt ställe tog det straff, som rättfärdighetskravet ställde. Gud fann en man, som höll måttet och som dessutom var villig att gå in i uppgiften: Jesus Kristus, Guds egen och ende son.

Denne Jesus sade så här till judarna, då de diskuterade hans kallelse: "*Om ni inte tror att jag är den jag är, så skall ni dö i er synd.*" (Joh. 8: 24.)

Med andra ord, tror vi inte på honom som Guds son och vårt nödvändiga försoningsmedel och på oss själva som orättfärdiga syndare, har vi över huvud taget ingen möjlighet att komma i förbindelse med den strålande, kristallklara, absoluta rättfärdighetens källa, Fadern. Men om vi tror, får vi bekräftelse på riktighe-

DU OM JESUS KRISTUS?

P. O. Fägerholt har tagit ett efterföljansvärt initiativ. Varje söndagsmorgon när folk som bäst ligger och drar sig överraskas de av att en tankeväckande traktat dimper ner i brevlådan.

Familjen Fägerholt ägnar några timmar varje söndagsförmiddag åt denna effektiva evangelisation. Stoffet får de från väl valda artiklar ur Midnattsropet som de låter trycka i några hundra ex. Vidstående artikel är ämnad att massspridas enligt Fägerholts metod.

ten. Ty då förbindelsen med Fadern genom Jesus Kristus etableras, både känns och märks det i vårt liv. Underligt vore det f. ö. annars. Det är detta Bibeln kallar pånyttfödelse. Men vi måste alltså först tro. Sedan kommer bekräftelsen.

"Men detta är ju som att försöka lyfta sig själv i håret", säger Du.

"För att kunna tro måste jag tro!"

Sant! svarar jag. Men där har vi alla stått, vi som fått uppleva, att trons föremål lever. Och trots allt kanske det ändå inte är fullt så omöjligt som det låter. Vi som redan gått genom "den tränga porten" vill genom vår erfarenhet hjälpa Dig att tro. Vi upptäckte, att vår egen rättfärdighet inte räckte till. Vi accepterade dessutom andras berättelser om att de själva funnit Gud genom Jesus Kristus, och så grep vi i vårt behov av hjälp

efter denne någon, som vi inte kände men ropade till. Plötsligt erfor vi, att NÅGOT hände inombords. Det blev lugnt. Oron försvann. Kanske upplevde vi omgående en glädje, helt artskild från allt vi tidigare varit med om. En glädje, som ville spränga oss inifrån, en högkvalitativ, ren glädje, helt väsensskild från humorn, från flabbet, från gycklet, från nojset och skojet. Så bekräftades den tro, som dels stödde sig på andras erfarenheter, dels drevs fram av inre behov.

Efter denna händelse upptäckte vi, att vi förstod Bibeln på ett helt nytt sätt. Vi kände igen oss. Vi gladdes över nya upptäckter om vem Jesus är. Vi talade med honom och Fadern, förtroligt, i glädje och tacksamhet. Vi upptäckte andra andliga ådror, gjorde andra andliga erfarenheter. Vi trivdes ihop med dem, som gjort samma upplevelser. Vi fann, att Ordet talade sant. Att Bi-

beln talade om ting, som det går an att uppleva i dag. Så styrktes vi i vår tro. Tron hade börjat fungera. Ty den är enligt Bibeln villkoret för Guds-gemenskap. "Den som vill komma till Gud måste tro att han är till och att han lönar dem som söker honom", står det i Hebr. 11:6. I samma kapitel, 1:a versen, definieras tron så här: "Men tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting som man inte ser."

"Men var tog bevisningen vägen", frågar den materiellt inriktade läsaren. "Det där är ju bara inbillning." Jag svarar: Först och främst är material till största delen kraftfält och tomrum. När elementarpartiklar utan att kollidera med atomer och molekyler rusar genom hela jordatmosfären och vidare genom jordskorpan och påvisas fyra km. ner i sydafrikanska gruvor, så är detta ett

Forts. på sid. 17.

"Arbetslaget"

FÖRORTSM

- en uppsökande v

Text: Lars O. Andersson Bild:

Gunnel och Bernt Martinsson

Vår huvudstad är som alla andra tätorter, geografiskt bekransad av gråtrista, mänskoningsanhopningar bestående av betonglådor på längden, höjden eller tvären.

Den senaste skapelsen i den vägen, Skärholmen, har av en stor enhällig kritikergrupp för all framtid berövats namnet folkhem. Ja, konstnärer, formgivare och journalister har vallfärdat dit ut för att åtminstone för en dag uppleva tristessen och meddela de arma Skärholmsborna sitt fulla medlidande.

I ett själsdödande klimat tvingas hundra tusentals, mest nyinflyttade, människor framleva sin tillvaro med bilen och "dumburken" som enda förströelse. Lägg därtill sekulariseringen och den statsunderblåsta propagandan som övertygar och försäkrar folk om att frälsningen i Jesus Kristus tillhör medeltiden och inte alls är den dimension i tillvaron som ger livet dess sanna och djupa mening. Här kan man söka några av svaren på varför stockholmaren är så berycktat stressad och stram.

Maranataförsamlingen i Stockholm har länge sett detta andliga armod och de senaste åren spanat intensivt efter en väg för att komma dess ökenmäniskor till undsättning. Vad var det som uppehöll modet, hoppet och livskraften under Israels barns ökenvandring? Jo, hela denna tröttkörda, dam-

VERKLIGHETEN SJÄLV FINNS HOS JESUS

Av Ingemar Helmner Örebro

Paulus skriver: *"Du åter har blivit min efterföljare i lära, i vandel, i strävanden, i tro, i tålmod, i kärlek, i ståndaktighet, under förföljelse och lidanden..."*

"I behöven nämligen ståndaktighet för att kunna göra Guds vilja." Hebr. 10: 36.

"Paulus, kristi apostel, sänd att verka för Guds utvaldas tro, och för kunskapen om den sanning, som hör gudsfuktan till, sänd, därför att det finnes ett hopp om evigt arv." Tit. 1: 1.

För hundra år sedan gick negrer under slaveri i Amerika. Då speciellt i Sydstaterna. — Många var verkligt "genomfrälsta". — De sjöng, medan piskrappen rev sönder deras ryggar: "We shall overcome." — De uthärdade förtryck, genom en inre vision. — "Himlen är mitt hem." —

I en modern, översatt version, tillverkad av några superrealister, upplever man hur blicken sänkts från "vårt härliga hopp", och till jorden. "Segeren skall bli vår." Nationalkampen lyser igenom.

Martin Luther King var en stor man. Hans livsverk var av uppoffrande karaktär. — Han hade en vision för sina ögon. Han såg ett fredsrrike. Första tanken som slog mig, då jag hörde hans ord om detta var: den mannen måtte "längta hem". — Men ack, det var ju jorden han talade om — att vi ska utöva barmhärtighetstjänst, därom råder inget tvivel. — Men, man upplever likasom, hur dagens kristna blir

allt mer materialister. Det timliga upptar deras sinnen.

G. Strandsjö sjunger: "Tala mindre om gator av guld, och ge din fattige broder en slant." — detta appellerar till alla rödfärgade ungdomar av idag. Det budskapet passar den "medvetne svensken". — Inget frånstötande. Här kan alla vara med och känna sig "lite frälsta". — De övernaturliga begreppen är dock uttraderade.

Den kristne av idag är samhällsmedveten. KDS:s förespråkare säger: "Kan vi få upp människan på en moraliskt sett högre nivå, slut på att röka, supa, slut på orättvisa och allt syndigt leverne, så är halva vägen vunnen." — Men hur ska vi sedan få dessa på knä? Den taktiken fostrar fram egenrättfärdiga fariséer, a la Amerika. — En jämförelse: väckelsen bakom järnridån, som representerar renhet och äkthet, — där ljuder sången om himlen.

Vad är det som är betecknande för den nya svängningen i de kristna leden? Man spelar an på en social linje, för att hävda sig mot den rådande fattigdomen — staten köper sig in i kyrkorna allt mer. Inom parentes: Hur ska man då kunna behålla fältet, på områden man säger NEJ, medan staten säger JA. Exempelvis all normalförklaring av perverst leverne m. m., m. m.

Man ser klart. Eftersom åren går utkristalliserar det sig två skikt i den kristna världen. Gränsen blir alltmer markant.

En yngling i diskussions-

tagen, sade till mig: "Skulle ni inte kunna tänka er ekumenik, skulle ni inte kunna tänka er samarbete med statskyrkan, bara för alla ofrälsta, undrande människors skull?" — Är det egentligen det människorna väntar av oss? — I Jes. 62: 10 står: *"Dragen ut, dragen ut, genom portarna, bereden väg för folket, banen, ja banen en farväg, rensen den från stenar, resen upp ett banér för folken."* — Vad står det om samarbete med dem som ej ville veta av Guds kraft? Jo, *"vänd dig bort ifrån sådana"*. 2 Tim. 3: 5.

"Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder, och fån eder del av hennes plågor." Upp. 18: 4. — Men så skriver Paulus till Timoteus: *"Men förbliv du vid det du har lärt, och som du har fått vishet om."* I brevet före skriver han: *"O, Timoteus, bevara vad som har blivit dig betrott, och vänd dig bort från de oandliga, tomma ord..."* Paulus hade också undervisat honom om ståndaktighet, och man riktigt hör honom utropa: Timoteus stå för sanningen! Han säger också: *"Kämpa trons goda kamp!"*

Syskon, vi måste vara ärliga, både mot oss själva och Gud! Står vi Herren trogna, ska vi uppleva märkliga tider framöver. Det kommer att bli trångt för oss, och lagens arm kanske många gånger kommer att vara på fiendens sida. Men vi lyfter segerfanan i Jesu namn. — Vad

Forts. sid. 16.

Bibelskolelev:

”För mig har Ordet fått bredd, längd och djup som aldrig förr”

Så var det äntligen BIBELSKOLA. På Stjärnhov samlades en skara som längtade efter ”en full förståndsvissnets hela rike-dom”, (Kol. 2: 2) i Guds Ord.

Stjärnhov, ett litet samhälle för sig, med endast en smal kärrväg som förbinder det med omvärlden, framtvingar en gemenskap av icke vanligt slag.

I skrivande stund har två veckor av vår kursmånad gått till ända. Ingen av de elever som hittills vistats på bibelskolan har haft en chans att känna sig utanför. Det är även svårare att undgå att möta Gud i en lugn miljö. Vi har få möjligheter att skaka av oss den grundliga undervisningen med allvarliga apeller till varje lem i församlingen att vara i funktion. Vi känner

oss trängda av den helige Ande hur vi än vänder oss. Det allvarliga påståendet som Jesus slungar ut till den som tvekar när det gäller hans efterföljelse, är aktuellt i dag: ”Ingen som ser sig tillbaka, sedan han har satt sin hand till plogen, är skickad för Guds rike.” Luk. 9: 62.

Maningen att sätta sig ned och beräkna kostnaden innan man ger sig in i något är allvarlig. Luk. 14: 27—30.

En timmes gemensam bön och fyra mastiga lektioner per dag, samt flera möten i veckan är tröttande. En fast disciplin och god mat gör dock tillvaron lättare. För varje dag på vår helgade plats Stjärnhov, blir anden allt underbarare i uttrycksmedel. Eleverna blir allt

naturligare gudsmänniskor och lovprisningen stiger allt starkare och renare för var dag.

När jag nu öppnar min bibel, har dess Ord bredd, längd, höghet och djup som det aldrig förr haft. I Ordet, som är människornas ljus, upplever jag ännu mer liv än förut, och Ordet som vart kött, Jesus Kristus är större för mig än någonsin förr.

Bibelskolan är för var och en av dess elever ett vägskei. Vi har alla ansvar för den kunskap och uppenbarelse vi får.

Bed för oss elever, så att var och en av oss bär ut den undervisning vi får till fruktbärande sådd på den plats vi ska stå på när vi lämnar bibelskolan. Då ska det säde som utsås nu ute på Stjärnhov, bära hundrafaldig frukt. *Stina Fridolfsson.*

”Den spontana enkelheten grep mig”

Personligt vittnesbörd av Astrid Srensson. Stockholm

Vill berätta något, om vad Gud betyder för mig, först då min upplevelse på julafton 1968.

Klockan 6 på julaftonsmorgonen vaknade jag med, att jag sjöng kören: ”När Guds röst till välkomst ljuder”. Jag kände Guds närhet på ett förunderligt sätt. Gud är i sanning en god Gud.

För mig har Jesus blivit allt, utan honom vore livet värdelöst. Och jag tackar Gud för den dagen för 7 år sedan, då jag besökte första maranata-

mötet i Viktoriasalen. Detta blev för mig vändpunkten till en helöverlåtelse åt Gud.

Blev så gripen av den spontana enkelhet som rådde. Samtidigt erfor jag med vilken kraft Guds Ord förkunnades. Så en kväll under ett möte, mötte Gud mig och jag kände mig djupt förkrossad och tillintetgjord.

Ären som gått, har inte givit bara rosor, nej, nöd, kamp och tårar. Det är trångt för den som vill gå den smala vägen.

Men tack och lov, en som heter Jesus är med i prövningens ugn, hur het den än är. Det finns ingen så trofast vän som Jesus.

Du som inte är frälst och läser mitt enkla vittnesbörd. Tänk på honom, Jesus som tog med all din synd och sjukdom på korsets stam. Sök nåd hos Jesus och du skall få erfara frid och ro för din av synd sargade själ. Gör likt sonen som gick vilse i främlingslandet, stå upp och gå hem till din fader och du skall mötas av ett kärleksfullt välkommen hem.

Två säningsmän

Av Helge Berntsson

Jag såg två män gå ut. Båda två var de säningsmän. De gick fram över fälten, utöver världen och fram genom tiden. 1 Kor. 9: 11. De hade var sitt ämbar med dyrbart utsäde. 2 Kor. 9: 10. Säden var Guds Ord och den glänste som pärlor, när de kastade ut den över marken. Luk. 8: 11.

Den ene säningsmannen var en skön man med vackra och moderna kläder. 2 Sam. 14: 25. Hans armrörelser var graciöst svepande och med en härlig schvung flög sädeskornen ut över åkern. Stegen var spänstiga och kända och många meter avverkades på kort tid. Han hade ett till synes behagligt sätt, och rösten hördes melodiskt klangfull, när han ibland svarade på bifallsropen, ty stor var skaran som beundrade och begäpade honom. Ja, det var ingen ände på hela skaran, som han gick i spetsen för. Pred. 4: 16. Alla ville vara med och se på detta, som man sade "utkorade redskap" och många var de goda omdömen, som föllades om honom för hans egenskaper. Ja, alla prisade honom för hans goda smak, elegans och kraftfullhet i säningsarbetet. En värdig representant, sa man, för de som har kallet att så.

Men den andre säningsmannen fick arbeta i det tysta och ingen fanns det i hans närhet, som prisade honom. Och när jag såg efter var kläderna slitna, ja hans arbetsdräkt var trasig. Hans arbete tycktes mödosamt och gick sakta, fastän han var överhopad av arbete. 2 Kor. 11: 27—29. Fastän hans anletsdrag var rena, så var de präglade av bedrövelse, nöd och

ångest. Han kunde inte vara så gammal, men ändå var han fårad av mödor, vakor och svält. 2 Kor. 6: 4—10. Istället för att lovorda honom så gav man honom hugg och slag och slog honom till marken. 2 Kor. 4: 8—9. Bland glåporden, som jag hörde ropas efter honom uppfattade jag orden dåre, avskum och avskrap. 1 Kor. 4: 9—13. Jag såg också att han sådde sin säd under tårar. Ps. 126: 5—6. Och jag förundrade mig verkligen, hur olika ödets lotter falla. Var det tårar av besvikelse och bitterhet över människors svärfångade gunst?

Då fick jag i min syn se marken, där de båda säningsmännen gick fram. Och min förundran växte än mer, fast på ett annat sätt, ty marken, där den stilige och bejublade säningsmannen gick fram på var ej uppluckrad. Ingen plog, ingen harv och ingen spade och hacka hade där bearbetat jorden först. Inga stenar hade rensats undan. Inget mödosamt förarbete hade gjorts. Han gick bara på, prisad och ärad. Och till min fasa fick jag se hur han gick fram över världen och genom tiden och sådde på frusen och snötäckt mark. Vid andra tillfällen kastade han sitt utsäde på ökensanden. Gick han förbi en svingård, så slängde han in pärlor även där och varhelst han mötte hundar, så gav han dem av det heliga utsädet. Matt. 7: 6. Och jag måste ropa i mitt hjärta efter honom: "Vilken dåre du är och vilka dårar ni är som prisar honom."

Då vände jag mig för att se på marken, där den andre säningsmannen gick fram och se, där hade nyss andra åkerarbetare avslutat plöjandet och

harvningen. Även om hans rörelser inte var så estetiskt vackra, så såg jag, att det låg visdom och klokhet i hans handlande. Jes. 28: 24—29. Somt föll i god jord. Matt. 13: 8, 23. Också denne man mötte frusen mark. Men då såg jag hur han kastade ut salt, så det frusna smälte. Kol. 4: 6. Annan bottenfrusen mark gick han förbi och kom tillbaka, när vårsolen hade utfört sitt arbete. Ps. 147: 18. Kom han förbi ökenmark ledde han först in bevattningsvatten. Jag såg också varför hans arbete inte gick så fort. Den fårade åkermanen mötte stenkippor mitt i åkern. Då stannade han och lade ifrån sig ämbaret med utsäde. Med halm tände han en eld på klippan och hammarslagen, som sedan följde blandade med hans tårar, krossade klippan. Jer. 23: 29. Vidare såg jag hur hans kläder blev slitna och trasiga, när han bröt ner alla höga bålverk, som hans fiender hade rest på åkern för att hindra hans säningsarbete. 2 Kor. 10: 4—6. Någon gång föll också dennes dyrbara utsäde på oduglig mark, men det berodde på hans nitälskan att få beså så mycket som möjligt att den goda jorden, som gränsade intill väg, stengrund och törne och tistel. Han sådde sin säd om morgonen och om aftnen. Pred. 11: 6.

Och jag grät med den av människor övergivne och av arbete överlupne säningsman och jag gick fram till honom i drömmen och vi sådde tillsammans under tårar och jag kom åter till verkligheten med jubel, bärande mina kärvar för att visa dig vägen till förstånd, vishet och gudsfruktan.

Del 4

Adelaida Sanchez Zea:

**"Jag behöver
ingen
nunnedräkt –
Jesus har givit
mig av sin helige
ande."**

— Herren sade till sina lärjungar: *"Lämna icke Jerusalem, utan förbiden där vad Fadern har utlovat, det varom I haven hört av mig. Ty Johannes döpte med vatten, men få dagar härefter skolen I bliva döpta i helig Ande."* Apg. 1: 4, 5.

Jag var i "Brödernas församling", i vilken min bror var en av de äldste, då en av Herrens tjänare, missionär Daniel Del Vecchio, kom och ville höra mitt vittnesbörd. När jag avslutade, sa han till mig samma ord, som Paulus sa en dag till några lärjungar i Efesus. *"Har ni mottagit den helige Ande, sedan ni trodde."* Apg. 19: 2 (Sp. övers.).

Jag visste ingenting om denna sak, men när han förklarade för mig vari detta dop bestod, och när jag läste en bok, som han hade skrivit: *"Den helige Ande och hans arbete"*, klarnade det för mig.

Vi böjde våra knän och bad och broder Daniel bad för mig och i samma ögonblick kände jag en stark värme gå genom mig, en tyngd som inte tyngde ner mig, och en ny kärlek till Herren, och från mitt innersta började något att bryta fram och min tunga började att tala ett främmande språk, som jag inte förstod. Men som skänkte

mig mycken fröjd i Herren... *"och begynte tala andra tungomål, eftersom Anden ingav dem att tala"*. Apg. 2: 4. *"Här uppfylldes det som är sagt genom profeten Joel: och det skall ske i de yttersta dagarna, säger Gud, att jag skall utgjuta av min ande över allt kött. Ja, över mina tjänare och mina tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta av min Ande."* Apg. 2: 16—18.

Liksom för frälsningen, då jag måste betala ett pris för att överge mitt liv som nunna, så måste jag nu också betala ett pris för denna erfarenhet. Jag fick lämna "Brödernas församling". De var inte överens med mig om denna erfarenhet. Det var för mig en överraskning. Fastän jag gjorde allt jag kunde för att stanna hos dem, så visade Herren mig i de dagarna på ett så utomordentligt sätt att jag förstod att han inte kallade mig till att bli medlem av en organisation, utan att bli en lem i Kristi kropp.

Innan jag kände Herren, flydde jag djävulen och hans synd bakom stenmurar och iklädd nunnedräkt och hållande vissa regler. Idag segrar jag över världen och synden, för Kristus

besegrade världen och synden och mitt liv är i honom som är min orubbliga klippa. Herrens namn är ett starkt torn. *"I Herren har jag min tillflykt och min borg, min Gud på vilken jag förtröstar. Ja, han skall rädda dig ifrån fågelfångarnas snara."* Ps. 91: 2, 3.

Mina regler idag är hans ord: *"Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig."* Ps. 119: 105. Jag behöver ingen nunnedräkt, för han har givit mig av sin helige Ande och den klädnaden är mer värd än alla kläder i hela världen och jag bär den med stor högaktning. *"I skolen undfå kraft och bli va mina vittnen... intill jordens ända."* Apg. 1: 8.

Guds trofasthet i mitt liv har varit fullständig, och allt vad jag behöver har han givit mig, men under förutsättningen: *"Ni skall vara mina vittnen."* Jag ser i dessa ord en befallning och en överenskommelse. Är jag beredd att mottaga kraft, så är jag också beredd att vara ett vittne. Av denna anledning arbetar jag för Herren som arbetare i mitt land och bland utlänningarna som kommer hit, för "intill jordens ända" har Herren sagt mig.

VERKLIGHETEN SJÄLV...

Forts. fr. sid. 12

man frapperas av idag, är att budskapet om Jesu snara återkomst, på många håll helt förklingat. Mätte vi vakna! Gud vill tända kärlekens låga i våra hjärtan.

En sak är säker; utan kärlek i hjärtat, går det ej att vittna om att Jesus snart är här, och om himlen. — Mången gång blir man rädd för sig själv, då man upplever sitt hjärta så kallt. — Man är en stor egoist — men Jesus vill ge oss nåd att komma bort från oss själva,

och träda in i ett utgivande liv. Han vill föra oss in i Ordet och bönen. — Han vill skänka ljus över Ordet, och ledsaga dig "till gröna ängar, där du finner ro", du fruktande, villrådiga själ. — Får inte Herren oss går han vidare. — Mätte vi vara vakna för detta, och inte sysselsätta oss med oväsentligheter.

Vänner, Herren är ibland oss, för att göra under. Han vill utrusta oss, och ge oss nåd att stå emot avfallet. — Jesus tar ut sin brudskara idag. Lyft blicken uppåt, kära själ, snart nalkas vår förlossning. "Sion, du härliga boning, ljusa och fridfulla hem."

Prenumerera för år 1970 nu!!

- *Du får julnumret tillsänt*
- *GRATIS om du inte är tidigare prenumerant.*
- *(Använd kupongen nedan)*
- *En självklar julgåva till*
- *vänner och anhöriga är*
- *presentkort på Midnatts-*
- *ropet. Ring eller skriv och*
- *beställ redan nu!*

Lilla Bokpaketet

(40 % rabatt)

PIONJÄRENS DAGBOK

Gunnar Vingrens minnesanteckningar

I denna bok får läsaren följa pionjären i den oerhörda kamp och det djupa lidande han hade att genomgå under det att det stora verket framföddes.

VÅR TIDS MARTYRER

Nils Jakob Tönnesen

En utmaning till den fria världen. Läs om bakgrunden till hatet mot kristendomen, om en rumänsk martyr, "söld" till västern, läs en ung kristen fånges vittnesbörd. En bok värd att läsa.

EN MÄRKLIG VÄCKELSE

Marie Monsen

Inför denna boks utgivning skrev författarinnan: Med stor tacksamhet till Honom, som utväljer det som ingenting är, tillägnas detta vittnesbörd den yngre generationen av missionärer samt alla som längtar efter förnyelse och väckelse.

DESSA BÖCKER tillsammans
25: — (inkl. moms)

PRENUMERERA NU!

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Hälår 30: —, halvår 16: —, kvartal 8: 50. Lösnummer 1: 50. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Till årets slut samt 1970, 30 kr.

☐ Är ny prenumerant

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPETS
EXPEDITION
Box 6177
102 33 Sthlm 6

LÖSEN

Svarsförsändelse
Tillstånd nr 155
Stockholm 6

"Jag fick börja om igen"

Av Monica Carlsson, Borlänge

"Jag begynner om igen, jag begynner om igen, på min vandring hem till himmelen. Håll mig evigt i din hand, så jag når ditt sköna land, jag begynner, jag begynner om igen."

Jag är så glad att jag åter igen får vandra med Jesus, att jag åter får äga den frid och glädje Jesus ger. Den 11 maj på tältmötena i Falun, blev jag frälst igen — och jag kan inte nog prisa Jesus för det. Det finns inte ord för den lycka jag känner.

Förut hade jag tänkt "spara med frälsning" tills jag gått ut skolan. Då skulle inga skolkompisar kunna håna och bespotta mig, tänkte jag. Men så på ett möte blev det så klart för mig: Är jag säker på att Jesus inte har hämtat hem sin brudeskara då? — Jag dröjde med frälsning den kvällen, men jag gick

ut från mötet med ett gråtande hjärta. Och på kvällen när jag kom hem grät jag och bad till Gud: "Är det din mening att jag ska bli frälst igen, i så fall får du nu ta hand om mig och hjälpa mig fram till Golgata".

genom en medlare. Jesus Kristus.

"Men även om vi genom sådana andliga upplevelser blir övertygade om att denne Jesus existerar på något gåtfullt sätt, hur skall vi kunna tro att han kommer tillbaka, att han skall göra sig gällande på ett för alla påtagligt sätt? Kunde han verkligen mena detta?"

Svar: Lever han, så lär han kunna komma tillbaka. Är den ena orimligheten sann, kan den andra vara det också. Och den som dels lever i gemenskap med Jesus Kristus i bönen, dels läser hans ord och iakttar vad som händer, upplever hur tron styrks från två håll: erfarenheten och världshändelsernas överensstämmelse med Bibelns profetior.

Kvällen därpå blev jag frälst. Då orkade jag inte längre. En stor börda föll från mitt hjärta.

Måndagen kom, och skolan fortsatte. Jag visste inte hur jag skulle våga bekänna Jesus som min personlige Frälsare. Jag var jättefeg, och tänkte att det behövde jag nog inte göra. Men innerst inne ville jag bekänna. Hela veckan gick, tills på fredag. Jag satt och läste i Uppenbarelseboken. Jag grät och tänkte: "Detta fruktansvärda vill inte jag lida, bara för att jag inte vågar tala om vem jag tillhör". Jag bad till Gud att han skulle ge mig kraft att bekänna Jesu namn. Och Gud vare tack och lov, jag fick kraft att ringa mina kamrater. Orden: "Frukta icke för det som du skall få lida. Var trogen intill döden, så skall jag giva dig livets krona", blev så levande för mig.

Du, min älskade vän, som söker glädje i världens nöjen! Kom till Jesus, där finns friden och glädjen du söker. Kom till Jesus medan tid finns. Vi har inte löfte om morgondagen.

VAD SLAGS KUNSKAP...

Forts. fr. sid. 8—9

av otaliga exempel på sanningen i påståendet. Bakom det synliga finns alltså i den fysiska världen osynliga kraftfält, vars existens och verkningar kan påvisas. På samma sätt är det med den andliga världen. Vi ser den inte, men vi förnimmar verkningarna. Och var och en som lärt känna Fadern och upplevt befrielsen från den onda makt, som styr världen idag, han har ett jämförelsematerial, som verkligen inte borde nonchaleras. Det kan inte ersättas med aldrig så djuplodande bibelstudier av kritiska s.k. sökare. Pånyttfödelsen är tröskeln till all gudsgemenskap och den kommer endast till stånd

Då krymper orimligheterna ihop, hur överkliga de än vill te sig mitt i det brusande vardagslivet. Av dessa anledningar betonas i Bibeln vikten av sann kunskap om Gud och om Jesus Kristus. Av denna anledning vill vi med sådana här artiklar försöka skingra dunklet kring dessa för Dig så livsviktiga frågor. Ty det gäller Ditt liv, både nu och sedan. Därför får Din kunskap inte vila på något personligt tyckande. Den måste byggas på sann kunskap. Så här sade Jesus själv i den bön, som Du finner i Johannes evangeliums sjuttonde kapitel: "Ty detta är evigt liv, att de känner dig, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus.

Per-Olov Fägerholt.

Ett välgörande norskt inflytande

över andliga sånger

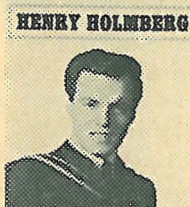
Kåre Mörestøl

MRM 70. Evangelist Kåre Mörestøl. Härliga dag/Under över under/Markus 16:15, De samlades på salen.

C 69-116. KÅRE AHS OCH KORSTEAMET. När till hemmet/Livet försvinner/Jag önskar/Släpp Honom in.

MRM 69. Evangel. Henry Holmberg sjunger på sin nya skiva följande sånger: Jag vill hellre ha Jesus/Med överängelsens röst/Sjung Halleluja/Nu är jag fri.

MEP-11

TORVID PEDERSEN:

- ★ Jeg vet et land — et skjønt og herlig land
- ★ Når Jesus stemmer hjertet opp til sang
- ★ Da er det slutt med sorg og møy

MEP-7

ANNE-LISE OG HANS:

- ★ Jesus har satt meg fri
- ★ Kjære Jesus du som er
- ★ Jesus seier
- ★ Englene venter

MEP-8

IVAR-HELGE OG BJØRN:

- ★ Han fyller oss med Andens ild og kraft
- ★ Maran-Ata ropet lyder
- ★ Søk de forvillede
- ★ O' hvilket budskap stort

MEP-10

IVAR-HELGE BOLSOE:

- ★ Alt jeg behøver er mere av Jesus
- ★ Fra Golgata strømmer det nåde
- ★ Jeg er en fremling i denne verden

Vi har på denna sida skisserat några rekommendationer på grammofonnyheter av verkligt givande slag. Dessa röster sår det andliga livets sång- och musikutsäde på ett föredömligt sätt. De föreliggande skivnyheterna ger en god inblick i den norskspråkiga andliga visans inneboende värden. Med sång och strängospel tolkar de sin upplevelse av Guds kraft. Slutomdömet om dessa skivor måste bli ytterst positivt. De bör finnas i alla väckelsekristna hem och finna vägen även till oomvända älskare av andlig musik och sång.

NU noter till alla nya sånger i Särilaregn.

1 st. sångsamling med 95 levande enkla, nya väckelsesånger i text och noter.

Pris: 44:50 med passande ringpärm.

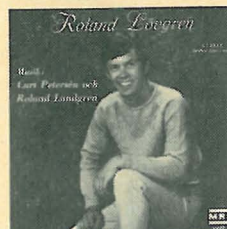
ARNE IMSEN

MRM 74. Jesus kommer/ Om det är dröm/Möts vi där/Av ditt kors. Sång av Arne Imsen.

MRM 72. Evangelist BRITT NESS. Jag kan aldrig glömma platsen Golgata/O, du kära Golgata/Grip då tak sterke and/Äter och äter jag manas av Anden.

MRM 73. Evangelist ROLAND LOVGREN. Musik Kurt o. Roland. I Getsemane lund/Horebs klippa/Hemåt/Jesu marning.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott eller avbetalning.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

- Skivor nr
- ☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st. (x-pris) 50:—
 - ☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st. (x-pris) 55:—
 - ☐ Sångbladen 70—95 14:75
 - ☐ Sångbladen, hela saml. 1—95 + pärm 44:50
 - ☐ Sänd mig den norska skivkatalogen gratis.

Kupongen insändes till EVANGELII CENTER - 781 02 Borlänge 2 - tel. 0243/105 95

• Mötesannonser •

STORA MÖTEN

i samband med bibelskolans
avslutning i Stockholm
den 15-16 november

LÖRDAGEN DEN 15 NOVEMBER:

kl. 16.00 Viktigt informationsmöte; kl. 19.30 Väckelsemöte — i f. d. dansrestaurang "BRITT-MARIE", S:t Eriksg. 45, T - Fridhemsplan, uppgång Flemingsgatan.

SÖNDAGEN DEN 16 NOVEMBER:

kl. 11.00 Predikan, Arne Imsen; kl. 15.30 och 19.30 Väckelsemöten — i Åsöskolans aula, Blekingegatan 55, Stockholm Sö.

.....

Medverkande:

AGNE BARK, BJÖRNE ERIXON, BJÖRN GUNDERSEN, GÖSTA och BERTA SVENSSON, ARNE IMSEN tillsammans med bibelskoleelever från hela landet.

.....

VÄLKOMMEN I JESU NAMN!

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Ty Herren

***själv skall stiga ned från
himmelen, och ett maktbud skall
ljuda, en överängelns röst och en
Guds basun. Och först skola de i Kris-
tus döda uppstå, sedan skola vi som då
ännu leva och hava lämnats kvar bliva
jämte dem borttryckta på skyar upp i
luften, Herren till mötes; och så sko-
la vi alltid få vara hos Herren.***

***Så trösten nu varandra
med dessa ord.***